no: xª. pducibilitem efectus pducendi ab ipsa caa 2do, propter dicta: Unde 2stat ad min: insuper, instas facis, retorquentur hac fra l.g. efectus exigit pduci ea rãoe, qua caa potest et exigit illus pducere: sd utraque caa potest, et exigit efectus pducere duplici actione totali: go.

Ob 2º: caa adqta, n, minus se sola pduceret actione dista, qua pduceret efectus distum ab efectu alterius causæ; sd, licet se sola pduceret efectus distum, in 2sortio alius cas eundem efectus pducit: go etia eadem actione. 2f. 1º: licet duæ cas totales aplicatæ duplici passo, petant pducere efectus duplicem, at, eidem passo aplicatæ, sus efectus pducunt: go pariter licet aplicatæ duplici passo petant duplicem actionis totalem &a.

2º: implicat actio totalis, à duplici caa totali: go et idem efectus à duplici caa totali. Ad argutus distguo min: quæ pduceret per se et ex naa sua efectus distus no; quæ pduceret per accidens, et rãoe passi, efectus distus 2do, et eisdem tns, intla min, no cos: caa totalis, sive separata ab alia, sive in 2sortio illius, ex naa sua postulat pducere actione totali, dista ab actione alterius, n, aum, petit ex naa sua, qd efectus sit idem, l, distus: hoc enim oritur ex exigea passi.

Hinc ad 1. 2firag, no supostus antis: Ad 2s, no cos, disparitas est, qd actio est modus alistatus cas, pro inde quel, qualibet caa deficiente, deficeret etia actio, sic que, n, poset totaliter poni ab alia, qd est 2a rãos cas totalis: hoc aum, n, eveniret in efectibus abstis, de qbus quæo procedit.

Instis 1º: caa petit pducere qd potest: sd potest pducere efectus distus: go. 2º: suficit una fra, ut 2pleatur maa: go suficit una actio, ut ponatur efectus. 3º: non implat, qd duplex caa eficiens posit naaliter pducere unus efectus: go n, implat, qd duplex maa, posit naaliter infrare unica fra. 4º: si eadem

fra pduceretur duplici actione, reciperetur in maa, duplici receptione; sd hoc naaliter evenire, n, potest: go.

Ad 1s distguo maiem: petit colective pducere quantus potest no; petit disiunctive 2do: caa quantus est ex se, est indiferens ad efectus, sive distus, sive indistum, et detrate solus postulat pducere totaliter. Ad 2s 2sso anti, distguo coens: suficit una actio, ut efectus pducatur ab una caa 2do; à duplici caa no.

Ad 3s 2sso anti, no cos: ad illud ee, naaius erat, qd si supmas fra vilocaletur, hoc aum, nullius exigeae naaliter debetur: qd si supmas fra vilocata, tunc infrarect duplicem maa: ceterus una ex maas, semper eset superflua, respectu fræ, eo qd hæc suficienter 2pleatur per unas. Ad 4s 2sia sequela, no mine: qui enim, duplem actionis totalem, tuemur, nullus in duplici passione, inconveniens agnoscimus.

Sed instis ulterius 1º: n, est maior rão, ut actiones mulplentur, et passiones, quæ ut mulplentur fræ substaales; sd nequeunt mulplari naaliter in eodem subto fræ substaales: go pariter. 2º, caa intendit fecundare naa; sd naa magis fecundatur, si pducatur duplex efectus: go caa exigit pducere duplicem efectus. — Ad 1s, no maior: qa duplex exigitur à duplici caa; ast duæ fræ substaales, non exiguntur à subto.

Ad 2s distguo maie: exigit &a, si adsit maius inconveniens no: si non adsit 2do: ex pductioe aum, duplicis efectus adest inconveniens duplicis fræ, in eadem maa: præterea instaa retorquetur in adversarios: nam siliter potest dici, qd cas, non exigunt atemperare, ad eundem efectus pducendus, ut per duplicem efectus, magis fecundetur naa.

Ob 3º: si à duplici caa totali, totaliter pduceretur idem efectus hic dependeret per se à qualibet, et à qualibet per se non dependeret: sd hoc est implatorius: go. Sequela quo ad 1am ptem 2stat, qa qualibet eset vera caa efectus, et efectus per se dependet à vera sui caa. 2stat item quo ad 2a, qa

nequit efectus dependere per se à cãa, qua deficiente adhuc ipse produceretur: sed deficiente qualibet cãa ex illis, efectus produceretur ab alia: ergo.

Distinguo maj: dependeret per se dependentiâ influxus, concedo; dependeret per se, dependentiâ exigentiae, et detractionis à qualibet cãa, distinguo; dependeret per se, et non dependeret per se, eadem exigentiâ, nego: verum est, quod efectus ab utraque cãa prodiret, ab utraque dependeret per se: hoc autem solum est dependere dependentiâ influxus. Cum autem, nulli esset alligata, eo quod posset sine utraque existere, inde, non dependeret à qualibet dependentiâ indigentiae et detractionis: unde efectus productus in casu quaestionis, se haberet sicut efectus productus ab una cãa, à qua, licet per se dependeat, quia producitur ab illa, non tamen dependet essentialiter cum possit existere ab alia.

Replicabis 1º: nequit esse cãa efectus, illa qua efectus non indiget; sed efectus non indiget aliqua ex illis causis: ergo aliqua, non est cãa illius. 2º: dependentia efectus à cãa, fundatur in indigentia; sed efectus, non indiget hac detracta cãa: ergo ab illa, non dependet.

3º: magis dependet efectus à cãa A, quando haec operatur sola, quam quando operatur in consortio alterius; sed quando cãa A, operatur sola, ab ea dependet totaliter efectus: ergo non dependet totaliter à cãa A, quando haec operatur in consortio alterius.

In 1º haec omnia manifeste retorquentur in adversarios: si enim, vera sunt adhuc quando efectus procedit à duabus cãis totalibus atemperatis, quae possit sufficienter procedere ab unica, neque indigeret aliqua, neque dependeret ab hac detracta cãa, imo magis dependeret ab una se sola operante, quam operante in consortio alterius.

Deinde ad 1am replicam, distinguo maj: nequit esse cãa qua efectus non indiget detractive, nego; qua non indiget, neque detractive, neque indetractive, concedo, et distinguo min: efectus non indiget detractive aliqua, concedo; non indiget disiunctive, nego. Ad 2am distinguo maj: fundatur in indigentia disiunctive, concedo; in indigentia obiective detracta, nego. Et distinguo min: efectus indiget hac detracta cãa, detracta ex parte indigentiae, nego; detracta ex parte dui, subdistinguo: indiget detracte, nego; disiunctive, concedo: patent haec omnia, in indigentia et dependentia magis perfecte fig. Ad 3am distinguo maj: magis dependet dependentia influxus, concedo; dependentia indigentiae, nego; et concessa min, nego conseq. Efectus indiget disiunctive aliqua cãa, dicitur tamen, quod magis indigentia pendet à cãa A, operante se sola, quam ab ipsa operante in consortio cãe B. Et ratio est, quia in 1º casu, deficiat cãa A, ut non detur alia efectus peribit; si vero deficiat in 2º, ut maneat cãa B, à qua totaliter procedat efectus non peribit: hoc fit clarius exemplo duplicis [illegible] in eadem materia, quo etiam exemplo retunditur replica.

Obiicies 4º: de facto Deus, simul cum creatura producit eius efectus, quos naturaliter potest producere; sed concurrunt per tandem indivisibilem actionem, atemperando suos concursus: ergo duae cãe totales dantur. Miror sane, quod Pater Aguilar, quem Magistrum veneror, postquam initio quaestionis dixit, illas, non procedere de causis subordinatis, proposuerit quae pro casu, causis 13, et 23, nobis hoc argumentum obiiciat.

Igitur dicendum est, praemissis, nego conseq: ratio est, quia Deus ut cãa libera non operatur quantum potest, sed quantum vult: et praeterea, ut creatura subordinatur Deo, eius actio, debet etiam à Deo procedere; neutrum, autem, horum, evenit in cãis naturalibus et non subordinatis: hinc iam constat, quid dicendum sit ad paritatem duorum hominum, qui se atemperant ad portandum pondus: quod quilibet se solo potest portare: sunt enim cãe liberae.

Instas 1º: licet duo equi, sint agentia naturalia, tamen, dum concurrunt ad trahendum currum, atemperant suas vires, ita ut quilibet, non ponat tantum conatum, quantum poneret solus: ergo pariter duo ignes. 2º: quando duo ignes concurrunt cum habitu, non ponit tantum conatum, quantum poneret sine illo: ergo. 3º: agens non

operatur tan intense in absensia, quã in presentia ɔtrarii: ergo nec causa, agit in ɔsortio alterius, tantũ quantũ ageret sola. Ad 1um, nego cons.

duo equi, non sunt ita causæ naturæ ut exigant agere quantũ possunt, quin potius, cum habeant apetitũ naturaliter ɔnotativũ, naturaliter refugiunt laborẽ: ideo quæ naturali instinctu, vires atemperant: in ignibus autem, ut potè non ɔnotativis, non datur apetitus, qui varie excitetur à ɔnione naturali.

Præterea, si quid probat paritas, probat etiã causã totalẽ, se solã posse aliquando totaliter agere, et aliquando non: equus enim, aliquando se solus ponit totũ conatũ quẽ potest, ut cum velocissime currit; aliquando vero, non, ut cum lente se movet. Ad 2um nego cons: habitus, enim, ex natura sua datur ut facilitet potentiã, una vero causa, non, ponitur ut facilitet, potentiã alterius. Ad 3um, potest nam ans: eo tamen, admisso, nego cons., quia cum ɔtrarius resistat activitatem causæ, ideo causa, ad illius præsentiã intensius operatur: cæterum una causa, non, iuvat alterã, propterea quæ, tantũ conatũ ponit in ɔsortio, quantũ poneret se sola.

Ob. 1o: si quælibet causa, per suã actionẽ totalem, produceret efectũ, quælibet haberet dominiũ in solidũ ɔtra, ipsius; sed implat dominiũ in solidũ penes duos: ergo. ɔtra 1a 2o: efectus nequit anihilari, per duas anihilationes totales: ergo nec produci per duplicem actionẽ totalem. 2o: quælibet actio totalis, esset tota productio efectus; sed actio admitens ɔsortiũ alterius, non est tota efectus productio: ergo, vel non esset totalis, vel non admiteret alterius ɔsortium. 3o: nequit esse, actio totalis, quæ aliquid efectũ relinquit producendũ ab alia; sed quælibet actio relinqueret totũ efectũ producendũ ab alia: ergo. =

Hæc omnia retorqueri possunt in ɔtrariã sententiã in qua unica actione totus indivisibiliter producit efectũ ab utraque causa: deinde ad argutũ 1um, nego maiorem, quia cum dominiũ imbibat libertatem, quæ in causis naturalibus non datur, propriè loquendo, non potest dici, habere dominiũ ɔtra efectũ.

C.S. Joseph. 8

2o: ɔtra mari, distinguo minorem: implat dominiũ &ca in moralibus permitto; plures esse, ɔpotes defendunt: in phisicis nego: dominiũ in phisicis; solũ ɔsistit in influxu, cum quæ quælibet causa, influat in efectũ, ius, propiedatis dicitur habere in illũ, ~~quia~~ quin alia ~~obst~~ obstet. Ad 1um

ɔtrariã ɔtra anti, nego cons, quia cum destructio sit quid navũ, nullũ existẽ efectũ relinquit, quẽ destrui posset per aliã anihilationẽ; præsertim, cum nulla detur naturalis exigentia ad duplicem; productio vero est quid potius, non impediens, quod ad eundẽ efectũ tretur alia actio, præcipue cum detur ad hoc naturalis exigentia causæ. Ad 2um, distinguo maiorem:

esset tota productio efectus totalitè suficientiã et opora sub, totalitè necessaria et exclusiva ~~tho~~ nego, et tunc inversis dicta minorem, nego cons:

quælibet actio, esset tota efectus productio, quatenus produceret eundem efectũ, non vero quatenus excluderet aliã à qua totus simul produceretur. Observa, quod hic ɔfunditur terminus totus, cum termino omnis, quod fieri, non debet: esse, enim, totã productionẽ efectus in sensu dicto, est totũ efectũ producere, non vero esse omnẽ actionẽ à qua efectus posit produci: unde licet quælibet actio, esset tota productio efectus, non, ideo excluderet aliã actionẽ. Ad 3um, vel nego maiorem, vel eã distinguo: quæ aliquid efectũ impductũ relinquit producendũ ab alia ɔdo, quæ aliquid efectũ etiã à se productũ relinquit &ca nego. Nota, quod cum simul et semel hic efectus indivisibiliter produceretur à duplici causa, impropriè quodammodo dicitur, unã relinquere totũ efectũ producendũ ab alia: hoc enim sonat prioritatem et posterioritatem inter utramque. Ob. 6o, ɔtra.

theg, oppositã sententiã supe sepius docentem. 2o: eo efectus naturaliter producitur ab una causa, quia una eget ut existat; sed non, eget duplici causa: ergo non producitur naturaliter ab illa. 3o, præocupando solutionẽ: si efectus nulla causa indigeret, nulla causa exigeret illũ producere.

go cus, n, egeat duplici, duplex caa, n, exigit pducere illus. Ad 1us respondetur D. Thq, id asserere, n, facta supoe de simultanea applicatione eidem passo. Ad 2m, admissa mari, dicitur minus, n, eget, nec duplex caa exigit illus pducere nq; n, exigit duplici caa, hec tam exigit illus pducere ado, facta eadem admissione, in casu, ee concursus, vt iq dixi, potest imo fortasse debet dici, efectus petere pduci a duplici caa.

Ad 3m, nq cog, disparatus est, qd si nulla caa egeret, esset abste impducibilis, nulla enim caa, exigit pducere impducibile; at vero, licet n, egeat duplici abste, pducibilis est a duplici, propterea que, n, est cur duplex, n, exigat illus pducere. Obs 3o: si idem numero efectus, poset naaliter pduci a duplici caa totali, per duplicem actionem totalem, sequeretur eandem fmq, naaliter vniri mae, per duplicem vnionem totalem; sd hoc est absurdus: go. Coa et mir sunt certe, ait Pater Viñas, et mar est evidens, in sentea Spinulę; que fmq maalę, vniri mae, per actionem pducentem illius defendit: go solo argumento Patris Viñas, subiungerem ego, actus est de sentea Magistri Spinulę. Sed quis hoc audeat, vel cogitare?

2o, contra eundem Spinulę: ex predicta sentea sequeretur, ignem et calorem, per duas actiones totales, eundem ignem pducere; sd hoc negat Spinula, disp. 6a num. 11, vbi asserit, qd licet posit, tam ignis, quam solus calor, alius substantiam totaliter pducere; atemperantur tam in actu 2o: go.

Pbr sequela: ideo duo ignes applicati eficerent totaliter eundem efectus, q.a vnusquisque, sine concursu alterius, talem efectus pducere, potest vt tenet Spinula, disp. 5a numo 52: sd xa ipsius Spinulę disp. 6a sec. 2a conclusione 3a, tam calor quam ignis, vnusquisque sine concursu alterius, eundem ignem pducere potest: go.

Si enim occurrat Spinula dicendo, temperamentus calorem in concursu ignis, q.a est illi subordinatus, qd n, habet vnus ignis respectu alterius, contra insurgit Pater Viñas: ideo caa 2a, subordinatur 1a, q. n, potest, sine hac efectus pducere; sd calor solus, potest xa Spinulę sine igne alius ignem pducere: go n, est illi subordinatus.

Potuissem hec omittere, sicut omitto alia, que directe, n, faciunt contra hanc sentem, pro vt defenditur xa mea pugna, et xa meam opinionem; placuit tam hec que acuter Pater Viñas arguit ad hoc contra Spinulę hic breviter explanare, vt manifeste constat, quas parvi, vel nihil ponderis habeant, adhuc in principiis, sapientissimi Spinulę.

Ad 1us go, pro Spinula, dissa sequela, nq minus, que supponitur certa, et certe est falsa; supota ee, sentea Spinulę, que defendentis, eiusdem ee, ze, vnionem, nulla est absurditas in duplici vnione totali pro casu concursus: sicut q.a actio et passio, ze, densantur xa Patronos huius sentes, nullus est inconveniens in duplici receptione eiusdem fmq. Ad 2m, nq maes, cuius falsitas postea constabit ex principiis Spinulę. Ea tam, mari, gratis data, nq minus, et ado, n, convincentem pbaos desumptos ex disp. 6a numo 11. ibi ee, Da Spinula, solum ait, ignem et calorem atemperari ad pducendum calorem; audiantur (ne in hunc locus transferamus integrum numerum) sola hec eius verba: calor, go, in ligno pductus dependebit a substantia ignis, et a calore in ligno preexistente; atemperabuntur, enim, hę due cas, et partialiter concurrent ad pducem caloris in ligno. Et quidem, hic Spinula loquitur de atemperaoe ignis ad pducendum, n, ignem, sed calorem, clarissime apparet, n, solus ex numo 11o, sd etiam sequenti, vt vel cursus legenti statim constabit: nunc vero rogo Sapientissimus Viñas: dicere ne, qd ignis et calor atemperantur in actu 2o, ad pducendum calorem, est negare qd ignis et calor pducerent per duas actiones totales ignem? Quis hoc dicat? go licet daretur ee veram maes illus, que falsa est in principiis Spinulę, sine fato ait

Later simq ea nam à spinula num° W°.

Praeterea, calor est effectus intensive divibilis, divisibiliter et successive productus ab igne et calore: audiatur eodem num° spinula: altera pars, huius caloris producitur ab igne, altera à calore praeexistente; quid, ergo, effectu indivisibili successive producto à duplici caa, et indivisibili simul et semel à duplici caa producto: qd argutus latius simq, venia tanti Magistri saltat extra chorum.

Ad primae sequelae data mari, quae indigebat examine, debita veneratione, et ut pote, quae personae spinulae agit, respondeo: mihi n. ee ad rem: qd enim D. spinula defens dicta disp. 6a. audiens, habere vim producendi subtas ait ee calorem ut caa instrumentum subornatam quae subtas ignis, producere simul cum ipso igne, et hoc quidem partialiter, n. partialiter effectus, q.a hic est indivisibilis, et partialitate caae, quatenus caae attemperantur: quae qd, efficax paritas de caais subornatis, ad non subornatas.

Ad ultima instas dati mari, intelligenda est mir, de calore ut caa instrumentali; legatur atente Pchio 3a citata et ulterius num W.o sec 2a. Demum adverte hac ore, nullius ee momenti, in nris proprijs, quae neque carent eodem cum unione, neque accidenti, coherent vim producendi subtas.

Sectio IIIa. Utrum duae caae, posint se invicem, causare?

Hic, n. tam quaeritur, quae supponi debet, cum communa Doctorum sententia impossibile ee, qd caa sui, se ipsa producat, n. solum quo ad 1m, sed etiam quo ad 2m ee: hoc est, qd eadem res, se ipsa producat, aut se ipsa conservet: et rao est, q.a talis res, eset prior respectu sui ipsius ut pote caa sui, et aliunde ut pote effectus sui ipsius eset se ipsa posterior: unde eset simul prior, et posterior respectu sui. existeret quae res, ante quam ipsa res, existeret qd manifeste implicat. Item, q.a effectus distinguitur res, à caa aiente S. Cyrillo lib. 1. in Joannis, cap. 2: nulla rao patitur, ut qd ab alio efficitur, ab illo à quo efficitur res, n. distinguatur. Accedit D. Thom statuens, qd

omne proprium, distinctionem importat ab eo cuius est proprium, propterea quae [illegible] D. ... q. 104. art. 2. ad 23, n. posse Deum facere, qd creatura conservet se ipsa, qd eodem entis, cum à se ipsa efficeret [illegible] eset caa sui ipsius à se ipsa, re. distinctae.

Quare difficultas debetur ad caas, re. inter se distas: an scilicet in eodem instanti, ignis A possit causare ignem B, et ignis B causare ignem A? Dixi in eodem instanti, q. n. est dubium id evenire posse in diversis instantibus: potest enim ignis A, causare ignem B in hoc instanti, et in alio conservari ab illo, imo et forsan reproduci, si iam eset destructus. Neque item est dubium, posse duas caas, alteram phice efficientem, et alteram finalem se invicem diversimode causare. Sic sanitas scilicet in genere caae finalis, quae ut causando, n. requirit existentiam phicam causat exercitium, et hoc in genere efficientis causat sanitatem, quod eodem praeclare docuit Philus 2. physicorum, cap. 3. Sunt et alia nobis invicem causae, ut exercitium et caa bonae habitudinis, et haec est caa exercitium caae, ut exercitium et caa bonae habitudinis, et haec est caa exercitij caa, n. eodem modo, haec enim ut finis, illud vero ut principium motus.

Unde controversia procedit de alijs causis, et nulla tam ut caas, sequitur quae caas esse. = Dico qd 1o: implicat duas caas, sibi invicem ... diversimode esse. = Dico qd 1o: implicat duas caas, sibi invicem esse causae. Ita coter scholistae, et generis, se invicem quo ad 1m ee caae. Ita coter Scholistae, et probat: dicti n. eset possibilis mutua haec caalitas, ignis A. scilicet ... ad illum, ut certum: caa ignis B, supponeretur existens pro priori ad illum, ut certum: oris, ee caa, supponitur habere ee, ante suum effectum, sed aliunde ignis A ut pote effectus ignis B, eset illo phice posterior, q.a in nullo instanti potest existere effectus, antequam existat caa, a qua recipit ee: ergo ignis A eset simul phice prior, et posterior respectu ignis B, quod manifeste implicat: ea rao facit et mutua caalitas etiam 2o diversimode generis.

Dico 2o: Repugnat mutua caalitas adhuc quo ad 2m ee, inter caas habentes ee, per actiones totales inter se dependentes: explicatur Pchio, proponendo casum in quo procedit et est hic: producantur ignis